

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.2.5.
COM(2019) 70 final

Ajánlás

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférésről szóló megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról

INDOKOLÁS

1. HÁTTÉR

A közösségi média, a webalapú e-mail, az üzenetküldő szolgáltatások és az alkalmazások kommunikáció, munka, társas kapcsolatok és információszerzés céljára történő egyre szélesebb körű használatával együtt növekszik a határon átnyúló adatáramlás, jogellenes célokkal is. Egyre több bünygyi nyomozás során ezért nyilvánosan nem elérhető elektronikus bizonyítékokra támaszkodnak. Az internet határok nélküli jellege, valamint az a tény, hogy a szolgáltatások nyújtása a világ bármely részén – többek között Európán kívüli vállalatok által is – történhet, azt eredményezi, hogy az elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférés megkönnyítése szinte valamennyi típusú bűncselekmény esetében sürgető kérdés. A közelmúltbeli terrortámadások rávilágítottak: mielőbb meg kell találni a módját, hogy az Európai Unió tagállamainak ügyészei és bírái gyorsabban és hatékonyabban biztosítsák és szerezzék be az elektronikus bizonyítékokat.

A bünygyi nyomozások több mint fele jelenleg határon átnyúló elektronikus bizonyítékokhoz való hozzáférést igényel. Mintegy 85 %-uk esetében elektronikus bizonyítékokra van szükség, és az ilyen nyomozások kétharmada esetében a bizonyítékokat más joghatóság alá tartozó online szolgáltatóktól kell beszerezni. A 2013 és 2018 közötti időszakban 84 %-kal nőtt a fő online szolgáltatókhoz benyújtott kérelmek száma. Az ilyen típusú adatok alapvető fontosságúak a bünygyi nyomozás során egy adott személy azonosítása vagy a célszemélyek tevékenységeivel kapcsolatos információk megszerzése érdekében.

Az elektronikus bizonyítékok alatt a bűncselekmények felderítése és büntetőeljárás alá vonása szempontjából releváns, elektronikus formátumú, gyakran online szolgáltatók szerverein tárolt adatok különféle típusait értjük. Ezek közé tartoznak a „tartalmi adatok”, például az elektronikus levelek, szöveges üzenetek, fényképek és videók, valamint a „nem tartalmi adatok”, például az előfizetői adatok vagy online számlára vonatkozó adatforgalmi információk.

A hatóságok valamennyi bűncselekménytípus elleni küzdelemben hagyományosan az igazságügyi hatóságok közötti együttműködés módszerét alkalmazzák a közös munkavégzésre. Jelenleg az európai nyomozási határozat az a fő eszköz, amelyet a tagállamok a legtöbb európai uniós országban a határon átnyúló elektronikus bizonyítékokhoz való hozzáférés kérelmezésére használnak.

Az uniós tagállamok a harmadik országok esetében (ideértve Dániát és Írországot is, amelyek nem vesznek részt az európai nyomozási határozat alkalmazásában) kölcsönös jogsegélykérelmet nyújthatnak be. Az eljárásban mindkét oldalon több különböző hatóság vesz rész. Az eljárásokat még az internet térhódítása előtt dolgozták ki, amikor a kérelmek mennyisége a mai mennyiség töredéke volt, és nem kellett számolni az elektronikus bizonyítékok volatilitásával.

Az Európai Unió tagállamaiban (és a világ más részein) az elektronikus bizonyítékok iránti hozzáférésre vonatkozó kölcsönös jogsegély iránti kérelmek egyik fő címzettje az Amerikai Egyesült Államok, ahol a legnagyobb szolgáltatók székhelye található. Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodást 2003. június 25-én írták alá, és az 2010. február 1-jén lépett hatályba. A megállapodás kulcsfontosságú transzatlanti mechanizmus a büntető igazságszolgáltatás területén folytatott hatékony együttműködés biztosításához, valamint a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemhez.

A megállapodás első közös felülvizsgálatára 2016-ban került sor¹. Ennek során azt a következtetést vonták le, hogy a megállapodásnak köszönhetően javult az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolat a kölcsönös jogsegély terén, és az általában véve jól működik. További erőfeszítéseket tesznek ezen együttműködés javítására. Miközben a hatóságok közötti – többek között az Amerikai Egyesült Államok hatóságaival való – igazságügyi együttműködés döntő fontosságú, ez a módszer gyakran túl lassú, ha figyelembe vesszük az elektronikus bizonyítékok volatilis jellegét, az eljárás átlagosan 10 hónapot vesz igénybe, és aránytalanul magas erőforrásokat vonhat maga után. Ezenfelül, mivel egy adott nyomozás során az igazságügyi együttműködésben fontos szempont a szuverenitás, egyre inkább általánossá válik, hogy másik állammal kizárólag az adatszolgáltató vagy a szolgáltatásnyújtó földrajzi helyét illetően áll fenn kapcsolat. Konkrétan az elektronikus bizonyítékok tekintetében a 2016. évi közös felülvizsgálat arra ösztönözte a tagállamokat, hogy közvetlenül működjenek együtt az amerikai szolgáltatókkal az elektronikus bizonyítékok gyorsabb és hatékonyabb biztosítása és megszerzése érdekében.

Az amerikai szolgáltatókkal való közvetlen együttműködés az igazságügyi együttműködés alternatív csatornájaként alakult ki. Ez az együttműködés a nem tartalmi adatokra² korlátozódik, és az Egyesült Államok joga szempontjából önkéntes. A gyakorlatban az Európai Unió tagállamainak hatóságai közvetlenül felveszik a kapcsolatot valamely amerikai szolgáltatóval, és benyújtják hozzá a nemzeti büntetőeljárási szabályok szerinti megkeresést azon adatok iránt, amelyekhez a szolgáltató hozzáféréssel rendelkezik – ezek jellemzően az általa nyújtott szolgáltatások használójára vonatkozó adatok. Ez néhány, az Amerikai Egyesült Államokban letelepedett, illetve – korlátozottabb mértékben – Írországból letelepedett szolgáltatót érint, amelyek önkéntes alapon közvetlenül válaszolnak a tagállami bűnüldöző hatóságok megkeresésére, amennyiben a kérelem nem tartalmi adatokra vonatkozik.

Az Egyesült Államok joga³ lehetővé teszi, hogy az egyesült államokbeli székhellyel rendelkező szolgáltatók közvetlenül együttműködjenek az európai hatóságokkal a nem tartalmi adatok tekintetében. Ez az együttműködés azonban önkéntes. Így a szolgáltatók saját maguk dolgozták ki politikáikat, vagy eseti alapon döntenek arról, hogy együttműködnek-e, és ha igen, milyen formában. A szolgáltatókkal való közvetlen együttműködés fokozása mellett az Amerikai Egyesült Államokban a közelmúltban hozott ítéletek és bírósági ügyek annak tisztázására törekedtek, hogy az amerikai hatóságoknak jogukban áll-e külföldön tárolt adatokat kérni egy olyan szolgáltatótól, amelynek fő székhelye az Amerikai Egyesült Államokban található, ideértve nevezetesen a „Microsoft Ireland” ügyet⁴.

Az önkéntes alapon történő közvetlen együttműködés iránti megkeresések száma gyorsan növekszik, 2017-ben meghaladta a 124 000-et. Az önkéntes alapon történő közvetlen együttműködés a kölcsönös jogsegélyhez képest gyorsabb hozzáférést biztosít, de kizárólag a nem tartalmi adatokra korlátozódik. Emellett az ilyen együttműködés megbízhatatlan is lehet, előfordulhat, hogy nem tartja tiszteletben a megfelelő eljárási biztosítékokat, csak korlátozott

¹ Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegélyről szóló 2010. évi megállapodás felülvizsgálata, 2016. április 7., 7403/16.

² Tartalmi adatok kizárólag önkéntes alapon szerezhetők be egy adott személy halálának vagy súlyos testi sérülésének veszélyét magukban hordozó vészhelyzetekben.

³ Az elektronikus hírközlésről és a magánélet védelméről szóló 1986. évi törvény (ECPA) 2701. cikkének (2) bekezdése.

⁴ Az Egyesült Államok legfelsőbb bírósága 2018. február 27-én tárgyalta az ügyet. A bíróság 2018. április 17-én elutasította az ügyet, miután a felek tájékoztatták arról, hogy a CLOUD törvényjavaslat törvényerőre emelkedett, lehetővé téve, hogy új parancsot adjanak ki a Microsofttól kért információk megszerzése érdekében.

számú szolgáltató esetében lehetséges, amelyek mindegyike különböző politikát alkalmaz, nem átlátható, és hiányosság mutatkozhat az elszámoltathatóság tekintetében. Az ebből eredő széttagoltság jogbizonytalanságot eredményezhet, megkérdőjelezheti a büntetőeljárás alá vonás jogszerűségét, valamint aggályokat vethet fel az ilyen megkeresések által érintett személyek alapvető jogainak védelmével és a rájuk vonatkozó eljárási biztosítékokkal kapcsolatban. Ezenkívül a szolgáltatókhoz benyújtott összes megkeresés kevesebb mint a felét teljesítik⁵.

Ami az amerikai hatóságok által az Európai Unióban működő szolgáltatók felé benyújtott esetleges kölcsönös megkereséseket illeti, a távközlési jogi keret jelenleg számos tagállamban megtiltja a nemzeti távközlési szolgáltatóknak, hogy közvetlenül válaszoljanak a külföldi hatóságok megkereséseire, még a nem tartalmi jellegű adatokra vonatkozóan is. Emellett nincs olyan jogi keret, amely lehetővé tenné a közvetlen együttműködést más kommunikációs ágazatokban. Az amerikai hatóságok az ilyen adatokat általában csak a kölcsönös jogsegély iránti megkeresés eredményeképpen kaphatják meg az uniós szolgáltatóktól.

2. A JAVASLAT CÉLKITŰZÉSEI

Az Európai Bizottság a 2015. áprilisi európai biztonsági stratégiában⁶ kötelezettséget vállalt arra, hogy felülvizsgálja az internet felhasználásával elkövetett közönséges bűncselekményekkel kapcsolatos bünyügyi nyomozások akadályait, különös tekintettel az elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférésre. 2018. április 17-én a Bizottság javaslatot terjesztett az Európai Parlament és a Tanács elé a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletre⁷, valamint a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról szóló irányelvre vonatkozóan (a továbbiakban: az elektronikus bizonyítékokra vonatkozó javaslatok)⁸.

E javaslatok célja, hogy felgyorsítsák az Európai Unióban a közvetlenül a más joghatóságokon belül letelepedett szolgáltatóktól származó elektronikus bizonyítékok biztosításának és beszerzésének folyamatát. A javaslatok hatálya az Európai Unióban szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók konkrét típusaira terjed ki. Egy szolgáltató akkor kínál szolgáltatásokat az Európai Unióban, ha egy vagy több tagállam felhasználói számára lehetővé teszi a szolgáltatásai igénybevételét, és ha szoros kapcsolat fűzi az Unióhoz, például telephellyel rendelkezik valamely tagállamban, vagy mert az adott tagállamban nagy számú felhasználó számára nyújt szolgáltatásokat. Az Európai Unióban képvisellel nem rendelkező szolgáltatók kötelesek olyan jogi képviselőt kinevezni, aki ellen végrehajtható a közlésre kötelező határozat.

⁵ Az elektronikus bizonyítékokról szóló csomagot kísérő bizottsági hatásvizsgálat, 2018. április 17., SWD (2018) 118 final.

⁶ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: Az európai biztonsági stratégia, 2015. április 28., COM (2015) 185 final.

⁷ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról, 2018. április 17., COM(2018) 225 final.

⁸ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról, 2018. április 17., COM(2018) 226 final.

Az Európai Tanács hangsúlyozta e kérdés jelentőségét, az Unió határain belül és kívül egyaránt. Az Európai Tanács 2018. október 18-i következtetései szerint: „*Megoldásokat kell találni az elektronikus bizonyítékokhoz való gyors és hatékony határon átnyúló hozzáférés biztosítására a terrorizmus, valamint a súlyos és szervezett bűnözés más formái elleni hatékony uniós, illetve nemzetközi szintű küzdelem érdekében ; a jogalkotási ciklus végéig meg kell állapodni az elektronikus bizonyítékokra és a pénzügyi információkhoz való hozzáférésre, valamint a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelemre irányuló bizottsági javaslatokról*⁹. A Bizottságnak sürgősen be kell nyújtania az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatos nemzetközi tárgyalásokra vonatkozó tárgyalási megbízásokat is.”

Az elektronikus bizonyítékokra vonatkozó bizottsági javaslatok biztosítják az összehangolt és következetes megközelítés alapjait az Európai Unión belül, illetve az Európai Unió által nemzetközi szinten egyaránt, megfelelően figyelembe véve az Európai Unió szabályait, ideértve az Európai Unió tagállamai és azok állampolgárai közötti megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályokat. Noha a Bizottság az elektronikus bizonyítékokra vonatkozó javaslatokról készített hatásvizsgálata során már megjegyezte, hogy hasznos lenne, ha a javaslatokat az elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférésről szóló két- vagy többoldalú megállapodások egészítenék ki az azokhoz kapcsolódó biztosítékokkal, a Bizottság úgy döntött, hogy a harmadik felekkel folytatott tárgyalások megkezdése előtt uniós szabályokat javasol az elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférés megfelelő módozataira és biztosítékaira vonatkozóan.

Nemzetközi szinten megbeszélések folynak az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményének¹⁰ második kiegészítő jegyzőkönyvéről szóló tárgyalások keretében. Az elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférés kérdése rendszeresen szerepelt a közelmúltbeli EU–USA bel- és igazságügyi miniszteri találkozók napirendjén.

A Bizottság egyidejűleg elfogadja az Amerikai Egyesült Államokkal folytatandó tárgyalások megkezdéséről szóló, illetve az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményéhez csatolt második kiegészítő jegyzőkönyv tárgyalásaiban való részvételről szóló két ajánlást. Jóllehet a két folyamat eltérő ütemben halad előre, azok egymással összefüggő kérdéseket kezelnek, és az egyik tárgyalás során tett kötelezettségvállalások közvetlen hatást gyakorolhatnak a tárgyalások más vetületeire is.

Miközben az elektronikus bizonyítékokra vonatkozó javaslatok az uniós piacon szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók konkrét típusainak helyzetét igyekeznek kezelni, fennáll a kockázata annak, hogy a harmadik országok jogával ütköző kötelezettségek keletkeznek. Az ilyen kollízió kezelése érdekében és a nemzetközi udvariasság elvével összhangban az elektronikus bizonyítékokra vonatkozó javaslatok konkrét mechanizmusokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak arra az esetre, ha a szolgáltató harmadik országok jogával ütköző kötelezettségekkel találja magát szemben, amikor a bizonyítékot kéri. E mechanizmusok közé tartozik a helyzet tisztázását célzó felülvizsgálati eljárás. Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti megállapodásnak törekednie kell az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok jogával ütköző kötelezettségek elkerülésére.

A bűnügyi nyomozásokhoz releváns bizonyítékkal rendelkező fő szolgáltatók az Amerikai Egyesült Államok joghatósága alatt működnek. A tárolt kommunikációról szóló 1986. évi

⁹ Az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal folytatott tárgyalások folyamatban vannak, a Tanács pedig a Bel- és Igazságügyi Tanács 2018. december 7-i ülésén egy általános megközelítést fogadott el a rendeletre irányuló bizottsági javaslata vonatkozóan.

¹⁰ Az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló Budapesti Egyezménye (CETS N° 185), 2001. november 23., <http://conventions.coe.int>

törvény megtiltotta a tartalmi adatok közzétételét, míg a nem tartalmi adatokat önkéntes alapon meg lehet adni. Az Egyesült Államok Kongresszusa által 2018. március 23-án elfogadott, az adatok külföldi felhasználásának jogszerűségéről szóló törvény (CLOUD törvény) a tárolt kommunikációról szóló 1986. évi törvény módosítása révén egyértelművé teszi, hogy az amerikai székhelyű szolgáltatók kötelesek teljesíteni a tartalmi és nem tartalmi adatok átadására vonatkozó amerikai határozatokat, függetlenül attól, hogy hol tárolják a szóban forgó adatokat, ideértve az Európai Unió területét is. A CLOUD törvény lehetővé teszi továbbá elnöki megállapodások megkötését külföldi kormányokkal, amelyek alapján az amerikai szolgáltatók közvetlenül szolgáltathatnak adatokat az érintett külföldi kormányoknak. A CLOUD törvény hatálya alá tartozó adatok köre magában foglalja a tárolt adatokat, valamint a vezetékes vagy elektronikus kommunikáció lehallgatását, míg az érintett bűncselekmények „súlyos bűncselekményeknek” minősülnek. A külföldi kormányokkal kötött elnöki megállapodásokra bizonyos feltételek vonatkoznak, nevezetesen, hogy az adott külföldi ország megfelelő védelmi eszközökkel rendelkezik, beleértve az amerikai polgárokkal kapcsolatos adatokhoz való hozzáférés korlátozását is.

E kezdeményezés célja, hogy közös szabályok révén kezelje a szolgáltatók birtokában lévő, az Európai Unióban vagy az Amerikai Egyesült Államokban tárolt tartalmi és nem tartalmi adatokhoz való hozzáférés konkrét jogi kérdését. Ez a kezdeményezés – egy nemzetközi megállapodás keretében – kiegészíti az EU elektronikus bizonyítékokra vonatkozó javaslatait a kollízió kezelése révén, különös tekintettel a tartalmi adatokra és az elektronikus bizonyítékokhoz való hozzáférés felgyorsítására. Ez az ajánlás magában foglalja az Amerikai Egyesült Államokkal az elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférésről szóló uniós szintű megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdésére vonatkozó tárgyalási irányelveket. Az Európai Unió érdeke, hogy átfogó megállapodás jöjjön létre az Amerikai Egyesült Államokkal, mind az európai jogok és értékek megóvása – például a magánélet és a személyes adatok védelme –, mind a saját biztonsági érdekeink szempontjából.

Ami a tartalmi adatokat illeti, amint az a fentiekben is szerepel, az Egyesült Államok joga (a tárolt kommunikációról szóló 1986. évi törvény) a jelenlegi formájában tiltja az amerikai szolgáltatóknak, hogy a külföldi bűnüldöző hatóságok megkereséseinek eleget tegyenek. Az Egyesült Államok joga jelenleg előírja, hogy a valamely harmadik ország által benyújtott kölcsönös jogsegély iránti kérelem csak a megalapozott gyanú fennállásának kimutatása után teljesíthető. Az uniós tagállamok szolgáltatói jelenleg nem tudnak eleget tenni a harmadik országok hatóságaitól érkező közvetlen megkereséseknek. Az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatos javaslatok célkitűzését és hatékonyságát kiegészítené az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti megállapodás, különösen az amerikai szolgáltatók által az Amerikai Egyesült Államokban tárolt tartalmi adatok tekintetében. Ez lehetővé tenné a közvetlen együttműködést a szolgáltatókkal azáltal, hogy hatékonyabb jogi keretet biztosítana az igazságügyi hatóságok számára, mivel jelenleg nehézségekbe ütközik az uniós szakemberek számára a tartalmi adatok kölcsönös jogsegély iránti kérelmek útján történő megszerzése.

Ami a nem tartalmi adatokat illeti, mivel egyre növekszik az Amerikai Egyesült Államokhoz benyújtott kölcsönös jogsegély iránti kérelmek száma, az Egyesült Államok hatóságai arra ösztönözték az uniós bűnüldöző és igazságügyi hatóságokat, hogy az amerikai szolgáltatók nem tartalmi jellegű adataiért folyamodjanak közvetlenül az amerikai szolgáltatókhoz; az Egyesült Államok joga lehetővé teszi, de nem írja elő az amerikai szolgáltatók számára, hogy eleget tegyenek az ilyen megkereséseknek. Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti megállapodás nagyobb bizonyosságot és egyértelmű eljárási biztosítékokat nyújtana, valamint csökkentené a széttagoltságot az uniós hatóságok számára az amerikai szolgáltatók által birtokolt tartalmakhoz való hozzáférés tekintetében. Ennek köszönhetően az

amerikai hatóságok is kölcsönösen hozzáférhetnének az uniós szolgáltatók birtokában lévő adatokhoz.

A tanácsi határozatra vonatkozó ajánlás célja az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti tárgyalások megkezdése egy olyan transzatlanti megállapodás megkötése érdekében, amely közvetlenül a szolgáltatóknál lehetővé teszi a büntetőeljárás során felhasználható elektronikus bizonyítékokhoz való, határon átnyúló hozzáférést. Az ajánlás célja továbbá az együttműködési mechanizmusok hozzáigazítása a digitális korhoz, olyan eszközöket biztosítva az igazságszolgáltatási és a bűnüldözés hatóságok számára, amelyek révén képesek a bűnözők mai kommunikációjának kezelésére és sikeresen felvehetik a küzdelmet a bűnözés modern formáival szemben.

Az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti megállapodás számos gyakorlati előnnyel járna:

- biztosítaná az igazságügyi hatóságok számára a tartalmi adatokhoz való kölcsönös hozzáférést;
- lehetővé tenné a nem tartalmi adatokhoz való hozzáférést az igazságügyi hatóságok által benyújtott határozatok alapján, biztosítaná az uniós és az amerikai hatóságok számára a kölcsönös hozzáférést, valamint felülvizsgálná a szolgáltatókkal való közvetlen együttműködés feltételeit és biztosítékait;
- elősegítené, hogy az igazságügyi hatóságok rövidebb időn belül hozzáférjenek az adatokhoz;
- kezelné a kollízió kockázatát;
- csökkentené a szabályok és eljárások széttagoltságának kockázatát, valamint összehangolná a jogokat és biztosítékokat azáltal, hogy valamennyi uniós tagállam egy közös tárgyalási megbízás útján tárgyalhatna az Egyesült Államokkal, biztosítva az Európai Unió tagállamai és azok állampolgárai közötti megkülönböztetésmentességet;
- egyértelművé tenné a szolgáltatók felé benyújtott határozatok kötelező jellegét és végrehajtását, ugyanakkor részletezve az igazságügyi hatóságok kötelezettségeit is.

A megállapodás aláírását olyan feltételekhez kötnék, amelyek biztosítják az alapvető jogokat védő erős védelmi mechanizmusokat. E tárgyalási irányelvek célja a jogbiztonság javítása a hatóságok, a szolgáltatók és az érintett személyek számára, biztosítva az arányosságot, az alapvető jogok védelmét, valamint az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot az igazságügyi hatóságok és a szolgáltatók számára egyaránt.

3. A SZAKPOLITIKAI TERÜLET VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEI

A jelenlegi európai uniós jogi keret a büntetőügyekben folytatott uniós együttműködési eszközökből áll, ilyen például a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról szóló 2014/41/EU irányelv¹¹ (ENYH irányelv), az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény¹², az Eurojustról szóló (EU) 2018/1727 rendelet¹³, az

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács [2014/41/EU irányelve](#) (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

¹² A [Tanács jogi aktusa \(2000. május 29.\)](#) az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezménynek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke szerinti létrehozásáról.

Europolról szóló (EU) 2016/794 rendelet¹⁴, a közös nyomozócsoportokról szóló 2002/465/IB tanácsi kerethatározat¹⁵, valamint az online terrorista tartalom terjesztésének megelőzéséről szóló rendeletjavaslat¹⁶.

2018. április 17-én a Bizottság javaslatot terjesztett a Tanács és az Európai Parlament elé a büntetőügyi elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletre¹⁷, valamint a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról szóló irányelvre vonatkozóan¹⁸. Ami a külső dimenziót illeti, az Európai Unió számos kétoldalú megállapodást kötött az Unió és harmadik országok között, mint például az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodás¹⁹. E megállapodás célja, hogy kiegészítse ezeket a rendelkezéseket.

A tanácsi határozatra irányuló ezen ajánlás hatálya alá tartozó személyes adatok védelem alatt állnak, és azok kizárólag az általános adatvédelmi rendelettel²⁰ összhangban, és az Európai Unió hatóságai számára, a rendőrségi és büntető igazságszolgáltatási hatóságok adatvédelmi irányelve (a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv)²¹ szerint dolgozhatók fel. A megállapodás kiegészíti az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, az adatvédelemről és a magánélet védelméről szóló megállapodást – más néven adatvédelmi keretmegállapodást –, amely 2017. február 1-jén lépett hatályba, valamint az Egyesült Államok Kongresszusa által 2016. február 24-én elfogadott bírósági jogorvoslati törvényt, amely kiterjeszti az amerikai adatvédelmi törvény előnyeit az uniós polgárokra.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács [\(EU\) 2016/794 rendeletere](#) (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/JHA, a 2009/934/JHA, a 2009/935/JHA, a 2009/936/JHA és a 2009/968/JHA tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről.

¹⁵ A [Tanács 2002/465/IB kerethatározata](#) (2002. június 13.) a közös nyomozócsoportokról.

¹⁶ Rendeletjavaslat a terrorista tartalmak online terjesztésének megelőzéséről, 2018. szeptember 12., COM (2018) 640 final.

¹⁷ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a büntetőügyekben hozott elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról, 2018. április 17., COM (2018) 225 final.

¹⁸ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról, 2018. április 17., COM(2018) 226 final.

¹⁹ A [Tanács 2009/820/KKBP határozata](#) (2009. október 23.) az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, kiadatásról szóló megállapodásnak és az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) [2016/679 rendeletere](#) (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács [\(EU\) 2016/680 irányelve](#) (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4.).

A tanácsi határozatra irányuló ezen ajánlás hatálya alá tartozó elektronikus hírközlési adatok védelem alatt állnak, és kizárólag a 2002/58/EK irányelvvel (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv)²² összhangban dolgozhatók fel.

A megállapodásnak tiszteletben kell tartania az uniós szerződésekben és az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogokat, szabadságokat és az uniós jog általános elveit, valamint az eljárási jogokat – köztük a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot –, az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, a bűncselekmények és a büntetések jogszerűségének és arányosságának elvét, valamint a bűnüldöző vagy igazságügyi hatóságok e tekintetben fennálló kötelezettségeit. Ami az Európai Unióból az Egyesült Államok bűnüldöző hatóságainak továbbított személyes adatokra vonatkozó szükséges adatvédelmi biztosítékokat illeti, az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, az adatvédelemről és a magánélet védelméről szóló megállapodás alkalmazandó rendelkezéseit további biztosítékokkal egészítik ki, hogy figyelembe vegyék az érintett adatkategóriák érzékenységeinek szintjét, valamint az elektronikus bizonyítékoknak közvetlenül a szolgáltatók általi továbbítására vonatkozó egyedi követelményeket.

A megállapodás nem sértheti a hatóságok közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó egyéb meglévő nemzetközi megállapodásokat – mint például az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodást – sem. A megállapodás az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió közötti kétoldalú kapcsolatokban elsőbbséget élvez az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményének második kiegészítő jegyzőkönyvéről szóló tárgyalásokon elért bármely megállapodással vagy megegyezéssel szemben.

A Tanács engedélyezi a tárgyalások megkezdését, elfogadja a tárgyalási irányelveket és engedélyezi a megállapodás aláírását és megkötését az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének (3) és (4) bekezdésével összhangban.

Alapvető jogok

A megállapodás esetlegesen számos alapvető jogot befolyásolhat, többek között az alábbiakat:

- azon személy jogait, akinek az adataihoz hozzáfértek: ideértve a személyes adatok védelméhez való jogot; a magán- és a családi élet, az otthon és a kommunikáció tiszteletben tartásához való jogot; a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságához való jogot; a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, a bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elveit;
- a szolgáltató jogait: a vállalkozás szabadságához való jogot; a hatékony jogorvoslathoz való jogot;
- a szabadsághoz és a személyek biztonságához való jogot.

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.), módosítva az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv és a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által.

Figyelembe véve a magánélet védelmére és az adatvédelemre vonatkozó releváns uniós vívmányokat, elegendő és jelentős biztosítékokat kell a megállapodásba foglalni annak érdekében, hogy e személyek jogai védelmet élvezzenek az uniós jog általános elveivel és az Európai Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatával összhangban.

Az Európai Unió és Amerikai Egyesült Államok közötti megállapodásnak összeegyeztethetőnek kell lennie a Bizottság elektronikus bizonyítékokra vonatkozó javaslataival, ideértve azt is, ahogyan e javaslatok a jogalkotási eljárás során alakulnak, valamint azok véglegesen elfogadott formáját.

A kollízió elkerülése és a hatóságok hozzáféréseinek javítása érdekében a tárgyalások fontos részét képezi majd az alábbiak meghatározása: azon büntetőeljárások, amelyekre vonatkozóan ilyen adatok beszerezhetők, az érintett adattípusok, a határozat kibocsátására vonatkozó követelmények, a jogorvoslatok és biztosítékok, valamint az érintett bűncselekmények köre. A fogalommeghatározásoknak és a hatálynak összeegyeztethetőnek kell lenniük az elektronikus bizonyítékokra vonatkozó uniós belső szabályokkal, figyelembe véve azok alakulását.

A Bizottság úgy véli, hogy az Európai Uniónak és az Amerikai Egyesült Államoknak egyaránt érdekében áll egy átfogó megállapodás megkötése, mivel ez jogi egyértelműséget biztosítana a felek igazságszolgáltatási és büntető hatóságai számára, és elkerülhetővé tenné a szolgáltatókra vonatkozó, egymásnak ellentmondó jogi kötelezettségeket. Továbbá ez az egyetlen mód annak elkerülésére, hogy különböző szabályok vonatkozzanak az uniós polgárokra és a szolgáltatókra az állampolgárságtól függően.

A megállapodásnak egyértelművé kell tennie a határozatok kötelező jellegét és végrehajtását a szolgáltatókkal szemben, míg a megállapodásban meg kell határozni az igazságügyi hatóságok kötelezettségeit is.

A tárgyalási irányelvek 1–3. pontjában a Bizottság javaslatot tesz a megállapodás három fő célkitűzésére, melyek a következők: a tartalmi és a nem tartalmi adatokkal kapcsolatos határozatokra vonatkozó közös szabályok megállapítása és az olyan helyzetből fakadó kollízió kezelése, amikor a határozatot az egyik szerződő fél igazságügyi hatósága nyújtja be egy olyan szolgáltatónak, amely egy másik szerződő fél jogalánya; másodszor, annak lehetővé tétele, hogy egy ilyen határozat alapján a szolgáltató az elektronikus bizonyítékokat viszonyossági alapon közvetlenül átadhassa a megkereső hatóság számára, és harmadszor, az uniós szerződésekben és az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogok, szabadságok, illetve az uniós jog általános elveinek tiszteletben tartása.

A tárgyalási irányelvek 4. pontjában a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás legyen alkalmazandó a büntetőeljárásokra, ideértve a bírósági eljárást megelőző és a bírósági szakaszt egyaránt. A megállapodásnak összeegyeztethetőnek kell lennie a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletjavaslat 3. cikkével. Mind a bírósági eljárást megelőző, mind a bírósági szakaszban teljes körű jogi védelmet kell biztosítani az érintett személyek számára, különösen a büntetőjogi eljárási biztosítékok alkalmazásával.

A tárgyalási irányelvek 5. pontjában a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás kölcsönös jogokat és kötelezettségeket állapítson meg a megállapodásban részt vevő felek számára.

A tárgyalási irányelvek 6. pontjában a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás tartalmazzon a hatálya alá tartozó adattípusok fogalommeghatározásait, ideértve a tartalmi és a nem tartalmi

adatokat egyaránt. A tartalmi adatok közé tartozik az elektronikus adatcsere tartalma, ami az elektronikus bizonyítékok legnagyobb mértékű beavatkozással járó kategóriájának számít. A nem tartalmi adatok magukban foglalják egyrészt az előfizetői adatokat – ez a bűnügyi nyomozások céljából leggyakrabban kért adattípus –, valamint az elektronikus üzenetek feladóinak és fogadóinak személyazonosságára vonatkozó információkat, továbbá metaadatokat – köztük az adatcsere időzítését, gyakoriságát és időtartamát – tartalmazó forgalmi adatokat.

A tárgyalási irányelvek 7. pontjában a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás határozza meg annak pontos alkalmazási körét a hatálya alá tartozó bűncselekmények és a büntetési küszöbértékek tekintetében. A megállapodásnak összeegyeztethetőnek kell lennie a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletjavaslat 5. cikkének (4) bekezdésével. A kibocsátó hatóságnak az egyedi esetben biztosítani kell, hogy az intézkedés szükséges és arányos, figyelembe véve a vizsgált bűncselekmény súlyosságát is. A megállapodásnak megfelelő büntetési küszöbértékeket kell tartalmaznia a tartalmi és a nem tartalmi adatokra vonatkozóan. Összeegyeztethetőnek kell lennie a hároméves küszöbértékkel, amely az eszköz hatályát a súlyosabb bűncselekményekre korlátozza anélkül, hogy túlzottan korlátozná a jogalkalmazók lehetőségeit a megállapodás alkalmazására.

A Bizottság a tárgyalási irányelvek 8. pontjában javasolja, hogy a megállapodás határozza meg egyrészt azokat a feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell, mielőtt az igazságügyi hatóság határozatot bocsátana ki, másrészt pedig a határozat teljesítésének módját. A megállapodásnak összeegyeztethetőnek kell lennie a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletjavaslatnak a határozat kibocsátási feltételeire vonatkozó 5. cikkével.

A tárgyalási irányelvek 9. pontjában a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás tartalmazzon olyan záradékot, amely hatékony bírósági jogorvoslatot tesz lehetővé a gyanúsítottak és vádlottak számára a büntetőeljárás során. A megállapodásnak azt is meg kell határoznia, hogy a szolgáltatónak milyen körülmények között van joga kifogást emelni a határozat ellen. Az érintett személyek tekintetében az e rendelkezésekre vonatkozó alaphelyzet a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletjavaslat 17. cikke, amely biztosítja, hogy a közlésre kötelező európai határozat által érintett személyek általában a nemzeti joggal összhangban hatékony jogorvoslati lehetőségekkel rendelkezzenek a büntetőeljárás során. Az érintettek jogorvoslati lehetőségeit az (EU) 2016/680 irányelv és az (EU) 2016/679 rendelet is meghatározza. Mivel a határozat kötelező erejű, a szolgáltatók jogait is érintheti, különös tekintettel a vállalkozás szabadságára és az azzal kapcsolatos feltételekre. A Bizottság javasolja, hogy a megállapodás biztosítson a szolgáltató számára jogot arra, hogy bizonyos kifogásokkal éljen a kibocsátó tagállamban, például akkor, ha a határozatot nem igazságügyi hatóság bocsátotta ki vagy érvényesítette.

A tárgyalási irányelvek 10. pontjában a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás határozza meg a határozat tárgyát képező adatok benyújtására rendelkezésre álló időtartamot. A megállapodásnak összeegyeztethetőnek kell lennie a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletjavaslat 9. cikkével, amely értelmében a címzettek rendes körülmények között 10 napos határidőn belül kötelesek válaszolni, míg a hatóságok indokolt esetben rövidebb határidőt is meghatározhatnak.

A Bizottság a tárgyalási irányelvek 11. pontjában javasolja, hogy a megállapodás ne sértse a hatóságok közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó egyéb meglévő nemzetközi megállapodásokat, például az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodást.

A tárgyalási irányelvek 12. pontjában a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás élvezzen elsőbbséget az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kétoldalú kapcsolatokban az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményével, illetve az egyezmény második kiegészítő jegyzőkönyvére vonatkozó tárgyalások során létrejött bármely más megállapodással vagy megegyezéssel szemben, amennyiben az utóbbi megállapodás vagy megegyezés rendelkezései e megállapodásban tárgyalt kérdéseket érintenek.

A tárgyalási irányelvek 13. pontjában a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás legyen kölcsönös azon személyek kategóriái tekintetében, akiknek az adatai e megállapodás értelmében nem kérhetők be. A megállapodás nem tehet különbséget az Európai Unió különböző tagállamaiból származó személyek között. A Bizottság szerint e követelmény teljesítésének egyik biztosítéka az, hogy ez a megállapodás az egész Unióban alkalmazandó.

Az irányelvek 14–16. pontja rendelkezik az ezen egyedi megállapodáshoz szükséges adatvédelmi biztosítékokról. A tárgyalási irányelvek 14. pontja kimondja, hogy a megállapodást az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, az adatvédelemről és a magánélet védelméről szóló, 2017. február 1-jén hatályba lépett, adatvédelmi keretmegállapodásként is ismert megállapodásra való hivatkozással kell alkalmazni. A 15. pontban a Bizottság kijelenti, hogy a megállapodásnak az adatvédelmi keretmegállapodást további biztosítékokkal kell kiegészítenie, amelyek figyelembe veszik az érintett adatkategóriák érzékenységeinek szintjét, valamint az elektronikus bizonyítékoknak – a hatóságok közötti továbbítás helyett – közvetlenül a szolgáltatók általi továbbítására vonatkozó egyedi követelményeket. A 16. pont tartalmazza azokat a további biztosítékokat, amelyeket a Bizottság e megállapodáshoz szükségesnek tart, ideértve a cél, a célhoz kötöttség, a bejelentés és az újbóli adattovábbítás meghatározását.

A tárgyalási irányelvek 17. pontja azokat a további eljárási jogokat érinti, amelyek a Bizottság javaslata szerint szükségesek ahhoz, hogy figyelembe vegyék az elektronikus bizonyítékoknak – a hatóságok közötti továbbítás helyett – közvetlenül a szolgáltatók általi továbbítására vonatkozó egyedi követelményeket. Ezek közé tartozik egyrészt, hogy az adatok nem kérhetők olyan büntetőeljárásban való felhasználásra, amely halálbüntetéshez vezethet, másrészt pedig a határozatok arányossága, valamint a kiváltságokkal és mentességekkel védett adatokra vonatkozó különleges biztosítékok nyújtása. Egyes hivatások – például az ügyvédek – mentességeit és kiváltságait, továbbá a kibocsátó államban folytatott tárgyalás során a címzett államának alapvető nemzetbiztonsági és védelmi érdekeit is figyelembe kell venni. E téren az igazságügyi hatóság által végzett felülvizsgálat további védintézkedésként szolgál.

A tárgyalási irányelvek 18–23. pontjában foglalt irányítási rendelkezésekben a Bizottság javasolja, hogy a megállapodás írja elő a megállapodás alkalmazásának időszakos közös felülvizsgálatát, valamint tartalmazzon záradékot annak időtartamára vonatkozóan. A Bizottság javasolja továbbá, hogy a megállapodás írja elő a felek közötti konzultációt a megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos viták rendezésének megkönnyítése érdekében. A felülvizsgálat folyamatának megkönnyítése érdekében mindkét fél köteles statisztikákat gyűjteni. Emellett a tárgyalási irányelvek javasolják, hogy a jövőbeli

megállapodás tartalmazzon felfüggesztési és felmondási záradékot arra az esetre, ha a konzultációs eljárás keretében nem sikerül rendezni a vitát.

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférésről szóló megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 218. cikke (3) és (4) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

- (1) A Bizottság 2018. április 17-én jogalkotási javaslatokat nyújtott be a büntetőügyi elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletre, valamint a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról szóló irányelvre vonatkozóan (a továbbiakban: az elektronikus bizonyítékokra vonatkozó javaslatok)²³. A Tanács a Bel- és Igazságügyi Tanács 2018. december 7-i ülésén általános megközelítést fogadott el a Bizottság rendeletjavaslatával kapcsolatban²⁴.
- (2) Tárgyalásokat kell kezdeni a büntetőeljárás során az igazságügyi hatóságok általi, a szolgáltató birtokában lévő elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférésről szóló, az Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti megállapodás megkötése céljából.
- (3) A megállapodásnak tartalmaznia kell az alapvető jogok és szabadságok szükséges biztosítékait, és tiszteletben kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket és különösen a Charta 7. cikkében elismert, a magán- és a családi élethez, az otthonhoz és a kommunikációhoz való jogot, a Charta 8. cikkében elismert, a személyes adatok védelméhez való jogot, a Charta 47. cikkében elismert, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, a Charta 48. cikkében elismert, az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, valamint a Charta 49. cikkében elismert, a bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elveit. A megállapodást az említett jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.

²³ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a büntetőügyi elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról, 2018. április 17., COM(2018) 225 final. Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról, 2018. április 17., COM(2018) 226 final.

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a büntetőügyi elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról, a Tanács általános megközelítése, ST 15292 2018 INIT, 2018. december 12.

- (4) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal, aki... -án/én nyilvánított véleményét²⁶.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az Unió nevében tárgyalásokat folytasson a büntetőeljárás során az igazságügyi hatóságok általi, a szolgáltató birtokában lévő elektronikus bizonyítékokhoz való határon átnyúló hozzáférésről szóló megállapodásról.

2. cikk

A tárgyalási irányelveket a melléklet tartalmazza.

3. cikk

A tárgyalásokat a Tanács által kijelölt különbizottsággal konzultálva kell lefolytatni.

4. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*A Tanács részéről
az elnök*

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

²⁶ [HL C....](#)